

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/69/2017
Identifikačné číslo spisu:	5105227592
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5105227592.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu GRAND, s.r.o., so sídlom v Žiline, Sládkovičova č. 1, IČO: 36 377 619, zastúpeného JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom, so sídlom v Žiline, Veľká Okružná č. 2134/76, proti žalovanému M. J., bývajúcemu v C., o určenie rozsahu užívania spoločných nehnuteľností, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13 C 280/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. septembra 2014 sp. zn. 9 Co 683/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 13. marca 2014 č. k. 13 C 280/2005-669 upravil rozsah užívania nehnuteľností vlastnícky patriacim účastníkom konania každému v spoluvlastníckom podiele 1/2-ice, tak ako to špecifikoval vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. O náhrade trov konania si vymienil rozhodnúť samostatným rozhodnutím v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.). Po právnej stránke aplikoval § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z vecného hľadiska prihliadol na výšku podielov účastníkov vychádzajúc zo znaleckého posudku Doc. O.. C. P., H.. Neprihliadol na námietku žalovaného, týkajúcu sa užívania priestoru v budove D1, lebo bol toho názoru, že k zmene užívania pôvodne kancelárskych priestorov v tejto budove došlo jednostranne zo strany žalovaného, teda bez toho, aby sa o spôsobe užívania dosiahla dohoda účastníkov konania ako podielových spoluvlastníkov.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 11. septembra 2014 sp. zn. 9 Co 683/2014 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Akcentoval, že predmetom konania bolo hospodárenie so spoločnou vecou, nie vysporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou, a preto okresný súd postupoval správne, keď sa touto otázkou v konaní nezaoberal. Rovnako ako konštatoval správnosť posúdenia otázky zmeny charakteru nehnuteľnosti, lebo v tomto smere nie je viazaný ani dohodou pôvodných vlastníkov o vydaní

nehnuteľnosti. Záverom uviedol, že vyjadrenie k odvolaniu zo strany žalobcu nedoručoval žalovanému, lebo pri rozhodovaní vo veci z tohto vyjadrenia nevychádzal. V súvislosti s trovami odvolacieho konania konštatoval, že o nich rozhodne súd prvej inštancie (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) 5. decembra 2014 dovolanie, ktorého prípustnosť dôvodil § 237 písm. f/ O.s.p. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie žalovaného zamietnuť, resp. odmietnuť.

5. Dovolanie žalovaného nespĺňalo zákonom požadované náležitosti pre dovolanie podľa § 241 ods. 1 O.s.p. (účinného do 30. júna 2016), resp. § 429 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z., (účinného od 1. júla 2016, ďalej len „CSP“), preto okresný súd uznesením zo 6. marca 2017 č. k. 13 C 280/2005-773 vyzval dovolateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia, pod následkom odmietnutia dovolania, doplnil ním podané dovolanie predložením plnomocenstva, ktoré udelil advokátovi na svoje zastupovanie v dovolacom konaní. Uviedol, že dovolanie bolo podané prostredníctvom D. D., ktorý však bol s účinnosťou od 8. decembra 2016 na vlastnú žiadosť vyčiarknutý zo zoznamu advokátov, a preto dovolateľ aktuálne nie je zastúpený v dovolacom konaní advokátom. Uznesenie súdu prvej inštancie prevzal žalovaný dňa 13. marca 2017 do vlastných rúk (doručenka na č. l. 778 spisu), avšak na výzvu súdu v stanovenej lehote a ani po jej uplynutí do súčasnosti nereagoval.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať a zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že podmienkou dovolacieho konania je obligatórne zastúpenie dovolateľa advokátom v dovolacom konaní, pokiaľ nemá právnické vzdelanie v zmysle § 241 ods. 1 posledná veta O.s.p. (dovolací súd s ohľadom na § 470 ods. 2 CSP prípustnosť a náležitosti dovolania posudzoval podľa O.s.p.). Napokon aj v zmysle § 429 ods. 1 veta prvá CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

9. Podľa § 447 písm. e/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP.

10. Vzhľadom k tomu, že dovolateľ nie je v dovolacom konaní zastúpený v zmysle ustanovenia § 241 ods. 1 O.s.p. (rovnako aj § 429 ods. 1 veta prvá CSP), hoci bol na odstránenie tohto procesného nedostatku vyzvaný, najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. e/ CSP pre nesplnenie podmienky dovolacieho konania spočívajúcej v nedostatku právneho zastúpenia bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.